

MIDNATTSDROPPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE
MARANATA

1 9 6 8

ETT NÅDENS ÅR

eller

EN

HÄMNDENS DAG

? ? ? ?

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Redaktör:
ANDERS B. ANDERSSON

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår 15: 50, kvartal
8: —. Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Tiden går så fort...

Tiden går så fort

fastän timmar ibland är långa. —

Livet får ej slösas bort

i oväsentligheter många.

— — —

Om än jag inte fått de många punden

av Husbonden bär,

dock, vid mitt uppdrag bunden,

jag Honom evig trohet svär.

ALICE ANDERSSON



Nr 1

1 Jan. 1968

Årg. 9

1968

Ett nytt kamp- och nådesår har brutit in. För Midnattsropet ligger åtta bakom. Det nionde börjar med detta nummer. Den första och femtonde i varje månad ska Midnattsropet dra ut över landet med sitt budskap. Förhoppningarna är många och spänningen är lika stor varje gång tidningen ska skapas för att möta, väcka och uppbygga sina läsare. Svaret vilar tungt på redaktionens medarbetare. *Alla vill göra sitt bästa.*

I SKARVEN MELLAN TVÅ TIDSÅLDRAR

Skall vi hinna fram till nummer 24/1968? Kanske striden avblåses innan årgången blivit fulltalig? Allt varslar nämligen om stora omvälvningar på mycket kort tid. Den blixtraid från ljusets härskaror vars operation är att hämta församlingen

ARNE IMSEN

ur världens ångestnatt känns på något förunderligt vis så omedelbart nära. Alarmerande rapporter från jordens alla väderstreck når oss dagligen. Allt förefaller vara väl berett för slutkris och sammanbrott. Församlingens uppgift i tidsålderns afton hastar mot sitt slut. Ja, uppbrottets dag formligen rusar mot oss. Förvisso lever vi i skarven mellan två tidsåldrar. Det andliga trycket på tröskelmänniskorna är stort, och alla fromma upplever att kampen för heliga värden intensifieras. Rå, brutal och hänsynslös tränger sig världsandan på midnattstidens ljusbärare. Märkta av nöd och bedrövelse men ledda av den klara Morgonstjärnan syns de vara på väg ut ur tiden.

ETT KAMPORGAN

Tidningen Midnattsropet vill stimulera sjunkande stridsmoral och måste därför vara ett kamporgan, vars basunstötar irriterar och väcker vän och motståndare, men också mobiliserar en väl rustad andlig trupp av pionjärer vars front icke sviktar under mörkrets framryckningar. Vi får därför finna oss i att bli lästa och bedömda mycket olika. Som ett verkligt hälsotecken ser vi det förhållandet, att tidningen förmått egga och inspirera till tanke- och känslöengagemang. Den fördommande likgiltigheten har gång på gång besegrats genom tidningens omdiskuterade attacker och utlöst många aktiviteter, tyvärr icke enbart positiva. De mörka dragen tillhör också bilden.

Midnattsropet har aktualiserat församlingstanken. Detta har tydligen en och annan sett som ett hot mot sina frihetsideal och placerat oss bland maktlystna samfundsbildare. Stundom har vi vågat oss på den djupt rotade fariseism och dubbelmoral de flesta samfund normaliserat i sitt kyrko- och fromhetsliv. Då har vi blivit stämplade som anarkister. Andra gånger har vi vänt oss emot laglöshet och upplösningstendenser. Genast har vi blivit åthutade som kärlekslösa moralister. Helbrägdagörelse har varit ett omdiskuterat ämne och ett verksamt argument i propagandan. Underligt nog har just helbrägdagörelsen fått tjäna som både för dödande giftpilar vissa förkunnare avlossat mot förmenta motståndare. Vår linje har emellertid hela tiden varit klar. Midnattsropet har bildat front mot uppenbara avarter av förkunelse och mötesverksamhet med helbrägdagörelse som uppvisningsnummer för religiösa domptörer. Men det har hela tiden varit fråga om importerade verksamhetsformer, som med bästa vilja icke kan karaktäriseras såsom annat än grova spekulationer i mänskligt lidande. Denna ambition har våra vedersakare i brist på annat tolkat om och använt som stoff i sina förtalskampanjer. Midnattsropet noterar tack- samt dessa reaktioner och bekänner med frimodighet sin absoluta tro på helbrägdagörelse som en del i vårt budskap. Men tidningen kommer i fortsättningen upprätthålla distansen till den nya formen av katolsk avlatshandel med helbrägdagörelse som populärt medel för regelrätt utsugning och plundring.

Svärmeriet har icke haft någon drabant i Midnattsropet. Det har vissa dömt som utslag

av religiös formalism, men vi hävdar att kristendomen visserligen gör oss världsfrånvända men absolut icke verklighetsfrämmande och dumdristiga.

Då vi genom konkreta handlingar pekat på otäcka former av person- och religionsförföljelse, organiserat av medbröder, har vi av dessa och andra fått veta, att vi är notoriska bråkmakare, vilka skyddar brottslingar och gör sig delaktiga i andras försyndelser. Några av de män som på ett eller annat sätt varit inblandade i denna likvidation av nådessyskon har fått full frihet att uttala sig i Midnattsropet. Sedermera har vi fått höra av de intervjuade, att tidningen bestod sig med andras ökända gangsterjournalistik.

RAK KURS

Nå, vårt sätt att agera i olika sammanhang kan naturligtvis diskuteras. Det har med mögnad att göra, men tidningens kurs skall även i fortsättningen vara höjd över all diskussion. Den radikala väckelselinjen får under inga förhållanden överges eller förfuskas med kompromisser och allianser.

Dock, tidningen kan och bör bli mycket bättre, basunstötar- na klarare och renare. Dess väckelsebudskap bör nå längre. Det får emellertid icke ske på bekostnad av sanningen utan fastmer genom uppriktig trohet gestaltad i bön och personliga offer. Vår väg är smal men framkomlig. Med denna föresats välkomnar vi 1968.

"Väckelsen går fram än idag, mättar hungriga, släcker kval."

ARNE IMSEN

HELGE BERNTSSON OCH "KNORRLAND"

Helge Berntsson med familj befinner sig nu i Spanien, närmare bestämt i Torreblanca, för språkstudier inför den förestående utresan till Eldslandet i Chile, där spanskan är det officiella språket.

Han kommer under sin vistelse där glädja sina många vänner bland Midnattsropets läsare med aktuella artiklar om den frigörelsekamp de troende i detta land just nu utkämpar mot den katolska kyrkans makt, imperium och falska frälsningsläror. —

Anledningen varför Helge Berntsson ej förrän nu givit sitt genmäle i diskussionen om "Knorrland" är att han först den 6 december erhållit sin post från Sverige och därmed ej heller vår begäran om ett förtydligande av det han avsåg med sin artikel "Du bor väl inte i Knorrland?" —

Till Bröderna Bo Ljungberg och Gunnar Carlsson!

Nåd och sanning i Jesus Kristus vare med Er!

Upp. 19: 11.

Till Er bröder och till "det stora flertalet människor", som har tagit illa vid sig av "knorrlandsartikeln" vill jag rakt på sak tala om, att artikeln skrevs i mitten av juni. Jag hade då mött en knorrisk företeelse utanför pingströrelsen.



Helge Berntsson

Det må så vara, att det är en lek med ord, men det skrivna är ingalunda en lek utan är en vidräkning med feghetens-, fjäskets- och knorriskhetens trosödeläggande surdeg. I verkligheten existerande namn och obibliska förhållanden har tagits från dess geografiska och andliga hemortsrätt och satts in i denna allegori.

"Du bor väl inte i Knorrland?" är skriven som en allegori med adress och ett giv akt till oss alla, som läser tidningen, även de inom pingströrelsen. Men tolkningen att det enbart skulle gälla pingtsamfundets folk eller något annat samfund får stå för tolkarnas räkning. I så fall skulle jag ha menat, att *varje* individ inom samfundet knappast visste vad syndaförlåtelse var, och ej var frälsta. I början av artikeln heter det ju: De kanske inte ens vet vad själens och syndaförlåtelsens vita snö är. Och i slutet: Det händer ju ibland att knormän och knorrslänkor blir frälsta och lösta...

Den som är född av Gud älskar ju Honom som födde och var och en som är född av Honom. Även om någon av dessa födda är fångade i någon organisation, så tänker han på dem som han vore deras medfånge.

Fridshälsningar.

Torreblanca, Fuengirola, den 7/12 —67.

Helge Berntsson

HANS NAMN SKALL VARA...

FRIDSFURSTE . . .

*Sin frid Han vill giva och skänka dig ro
Om du Hans dyrbara löften vill tro
Din synd och din skuld blir borttagen
Din ande och själ i blodet rentvagen.*

UNDERBAR I RÅD . . .

*Underbar i råd är ock Hans namn
För alla folk en öppen frälsarfamn
Ger råd till alla och en var
Som tror och lyssnar till Hans svar.*

VÄLDIG GUD . . .

*Väldig Gud som över världar styr
Mörkrets härar för Hans seger flyr
Han fövandlar allt och kraft beskär,
Just åt dig fast svag du är.*

EVIG FADER . . .

*Mitt hem är i himlen och Gud är min far
Med ära och lov denna ynnest jag tar
Jag föddes på nytt, av nåd allt det är
Inget mer stör, evig trygghet är där.*

DORIS HÖGLANDER



FRIHET och TVÅNG i KRISTI TJÄNST

*I vår tjänst hos Jesus Kristus
är vi bundna av vår kallelse
inre tvång*

Ordet bunden är laddat med olust. Men att vara bunden är ett underbart ord, när man bara får klart för sig vad det är fråga om.

Det finns en bundenhet hos Paulus som var starkare och mäktigare manifesterad än hos någon annan. Det var hans kallelse. Av det yttre i hans upplevelse vet vi att Herren själv i förhärligad gestalt ställde sig i hans väg. Så vitt jag vet finns det ingen människa som har en sådan omvändelsehistoria som Paulus. Den står också i proportion till hans jätteuppgift som apostel. De andra apostlarna hade också sett Herren förhärligad. Johannes på Patmos fick möta den förhärligade Jesus och det mötet gjorde att han föll ned såsom död. Det var den förhärligade Jesus som gav honom detta uppdrag: Skriv upp i en bok vad du får se och vad som ska ske härafter. När Paulus blivit omvänd så möter han också den förhärligade Jesus på ett sådant sätt. Han säger: "Då Han som alltifrån min moders liv har kallat mig, täcktes i mig uppenbara sig så, då begav jag mig strax åstad. Jag rådförde mig icke med någon människa." —

Sedan upplever han detta heliga tvång som han utreder här, och han säger: "Ve mig, om jag icke förkunnade evangelium!"

Det finns mycket i Bibeln som är svårt att förstå. Ett av de kapitel som är svåra att förstå, är det som handlar om den orättrådige förvaltaren, som blir ställd i en mycket prekärr situation, där han ska förlora all sin existens. Han kallar då till sig sin herres gäldenärer och frågar dem hur mycket de är skyldiga honom. 100 tunnor vete är en skyldig. Ja, sätt 50 då. Pruta ned det där. — När då ägaren, hans herre, lade märke till detta, så prisade han den orättrådige förval-

taren för att han hade handlat rätt. Han hade handlat förståndigt för att rädda sin egen situation. Förvaltaren i det här sammanhanget var en livegen, så det gällde hans liv och därför handlade han för att rädda sitt liv. Han var betrodd i sin herres hus. Han disponerade över tillgångarna, som hans herre hade. Han rörde sig i en mycket stor frihet. Men innerst inne hade han ingen frihet, ty han var livegen. Detta använder Paulus om sig själv, "såsom förvaltare av Guds hemligheter må man anse oss".

Det är denna slavinställning, denna livegeninställning som Paulus ofta tar fram när han ska förklara sina egendomliga uppträdanden. I 2 Kor. 5: 13, 14 säger han: "Ty om vi hava varit 'från våra sinnen', så har det varit i Guds tjänst; om vi åter äro vid lugn besinning, så är det eder till godo. Ty Kristi kärlek tvingar oss, eftersom vi tänka så: en har dött för alla, alltså hava de alla dött." Det var Kristi kärlek som drev honom fram. Han hade inget val, han måste förkunna evangelium. Jag tror, att varje levande kristen, som tagit sin sak på allvar, blivit döpt i den helige Ande och överlämnat alla sina rättigheter åt Herren, även rättigheten över sin kropp, kommer att uppleva ett heligt tvång, ett grepp, vilket han aldrig i hela sitt liv kommer ur. Ur det greppet kommer sedan handlingar, ord och beteenden som för denna världen ter sig som dårskap. Men vi är dårar för Kristi skull, säger Paulus.

Vi behöver också uppleva det här. Det verkar som om detta tvång, den här bundenheten av Kristi kärlek, är en gradmätare på en väckelses karaktär och kraft. När väckelsens eld börjar falna, när den börjar förmänskligas, så upplever

också människorna hur de inifrån liksom löses upp ifrån detta tvång och börjar disponera över sina egna liv och sina egna tillgångar, efter sitt eget gottfinnande. Men för varje gång den helige Ande kommer och elden tänds på nytt, upplever människorna detta gudomliga, heliga tvång. De står under en annan Herre och de kan inte bestämma över sitt eget liv och så drivs de ut och ingenting kan hindra dem.

Något av det heligaste och dyrbaraste som finns i mitt innersta väsen är detta tvång.

Det var inte så förfärligt svårt att gå ut på fältet för 35 år sedan, i början av 30-talet, när det var stor arbetslöshet. Vi var 800 evangelister i bibelskolan i Filadelfia. Jag var med i denna flod som välldes fram i början av 30-talet, som väl var pingstväckelsens höjdpunkt när det gäller väckelse och framgång. Men jag upplevde också slutet av 30-talet, när arbetstillfällena blev många och man skakades i sållet och jag såg hur hundratals sållades bort undan för undan. Men tvånget inom mig gjorde att jag överlevde. Tänk att få vara bevarad i sin tjänst, fast i ringhet, i förakt! Jag har faktiskt bokstavligt talat till Paulus i bönen. Jag vet inte om det är riktigt, men jag har sagt: Herre, jag prisar dig för din tjänare Paulus, för att du ställde fram honom som ett föredöme här, att du lät honom bestiga sådana höjder och sådana djup, och där upphämta de erfarenheter som sedan är en outtömlig källa för alla vittnen så länge nådens dag varar!

Det finns nog många här, vars yttre tjänst inte är likt min, men du är en förebedjare sedan årtionden tillbaka, en trogen offerare, du är en själavinnare, och du känner att trots allt som vill släcka elden i ditt innersta så brinner ändå glöden i ditt hjärta. —

I morse träffade jag en syster som jag känner sedan många år tillbaka. Jag fann ännu hos henne samma brinnande ande. Nu hade hon åldrats, men hennes inre värld var sig lik. Det är underbart att Guds församling tågar fram. Det kan ju hända att lågan brinner på annat sätt hos den som har predikat i några årtionden, än den brinner hos den som är nytänd, men det är samma eld.

Paulus använder två grekiska ord och han använder dem konsekvent. Det är ordet *dulos*, som rätteligen borde översättas med slav och så använder han ordet *diakonos*, som översätts med tjänare. På alla ställen där Paulus använder ordet *diakonos*, där är det fråga om en tjänst inför människorna eller till människorna. Han är församlingens *diakonos*, en församlingens frie tjänare och han är människornas frie tjänare. När han talar om sig som Kristi tjänare använder han ordet *dulos*, Kristi slav — där har han ingenting att säga till om, där är han livegen. De flesta var slavar i antiken och denna förnedrande tillvaro lyftes upp genom evangelium till att bli Jesu Kristi slav. Är det inte förunderligt? Sedan har vi då tjänarna på den tiden, som var fria. De kunde byta tjänst som de ville. I dag får

TIG EJ med det du upplevt

"Om någon törstar, så komme han till mig och dricke. Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram, såsom Skriften säger." Joh. 7: 37—38.

Det är härligt när frälsningsfloden får strömma in i en människas liv, men om den inte får avlopp genom munnens bekännelse och vittnesbördet kommer

det nya livet att dö. Människofruktan och feghet, som har hindrat människorna att tala om vad Gud har gjort för dem, har förstört mera för Guds verk än de värsta angrepp utifrån. —

Satan kan faktiskt inte hindra en människa från att bli frälst, när hon själv vill det, för korset står där och frälsnings-

floden strömmar ut ifrån det. Därför sätter han in all sin kraft på att hindra människan att tala om, att hon druckit ur tempelkällan, för han vet att om hon bara tiger med det, så blir det ingen verklig frälsningsglädje. Då kommer det nya livet aldrig att fungera som det skall göra. —

Du min vän, som inte mottagit denna underbara frälsningsflod, sök den och du skall aldrig ångra dig. Vet en sak: Jesus sviker dig aldrig, men allt vad världen bjuder är bara till fördärv. Om alla lämnar dig står Jesus kvar, halleluja!

Fridshälsningar från

Karl-Göran Petersson,
Gagnef

PUBLIKATIONEN MARANATA -67

Redaktion:

ANDERS B. ANDERSSON,
MONA SUNDQVIST, ARNE IMSEN

52 sidor. Stort format. Omslag i 2 färger.

RIKT ILLUSTRERAD
HÖGINTRESSANT

Medarbetare:

ARNE IMSEN, AGNE BARK, ERIK G.
ERIKSSON, ENOCH KARLSSON, HELGE
BERNTSSON, NILS WESTBERG, BJÖRNE
ERIXON, ANDERS B. ANDERSSON, PER-
OLOF FÄGERHOLT, MONA SUNDQVIST
m. fl.

Klipp ur, ifyll och insänd beställningskupongen
till

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Klipp här

Till Midnattsropet!

Sänd mig st. av Publikationen MARA-
NATA (mot postförskott). (Jag bifogar här
likvid 3: 45 i frimärken.) (Stryk det ej öns-
kade.)

Namn:

Bostad:

Postadress:

vi säga, att de flesta i vårt samhälle är diakoner, därför att de är fria tjänare. En pastor i min närhet har sagt upp sin tjänst. I anställningsreglementena som upprättades av församlingen för några år sedan heter det att en församlingsföreståndare måste ha ett halvt års uppsägningstid, men efter det halvåret är han fri. Men det finns ingen uppsägningstid i förhållandet till Jesus. Slaven tillhör med sin kropp, med sitt liv och med sin vilja sin Herre och han är ett troget uttryck för vad hans herre vill. Människans för- måga till att identifiera sig med andra gick hos slaven så långt att hans eget liv utplånades. Det hade det goda med sig att slavägarna satsade på de begåvade slavarerna. Lukas var en av dem. Han var också slav, men fick utbildning av sin herre till läkare. Men det hjälpte inte, om han utbildade sig på sin herres nåd så var han inte frigjord från sin herre ändå, utan han blev ändå hårdare bunden till sin herre. Vilka underbara saker med tanke på vårt förhållande till Jesus.

Ju mer vår Herre kostar på oss, ju mer väl- signelser han ger oss, ju mer vi får av Andens utbildning i Andens skola desto mer förlorar vi vårt eget liv och blir Hans. Det är underbart att vi är skapade så, att vi kan identifiera oss och övergå i ett annat högre liv, inte längre oss själ- va till behag, utan leva honom till behag. När vi känner att vår egen identitet upplöses kommer självbevarelsedriften fram, vi vill inte förlora vårt liv, vi vill ha marginaler, men så besegras vi av Herren och så lyftes vi till ett högre plan, alldeles som Jesus säger: *"Den som vill bevara sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull han skall bevara det."* På ett annat ställe drar Jesus sitt eget offerliv paral- lellt med lärjungens: *"Om någon älskar sitt liv, så mister han det, men om han hatar sitt liv i denna världen, så vinner han det. Om vetekornet icke faller i jorden och dör så bliver det ett en- samt korn, men om det dör, så bär det mycken frukt. På detta sätt gav han till känna på vad sätt han skulle dö."*

Här är hemligheten till att Paulus rörde sig så fritt bland förgängliga, mänskliga ting, och att han kunde ålägga sig återhållsamhet i alla stycken och så jämna vägen för evangelium på detta sätt. Han var fri också i sin tjänst inför människorna. Jag har beundrat Paulus många gånger. En jude som kommer från den ultrakon- servativa högerflygeln, den strängaste av fari- seernas parti, för vilken lagen betydde så mycket, frigöres och löses, ja dör bort från den, så att han kunde bli en Kristi tjänare för människor som stod ytterst på vänsterkanten. Han kom till

avgudastaden Efesus med ett frigörande evangelium och blev allt för efesierna. Han kunde fara vidare till Korint och möta denna fruktansvärt syndiga stad, där libertinism och fullständig lös-släppthet rådde, ja där själva synden upphöjdes till kult och gudstjänst. Där stod han, med förståelse, med kärlek, med ett budskap som också trängde fram där. Han kom till Aten och mötte människorna på deras plan och han kom till Rom. Han kom till plats efter plats, han mötte människor efter människa. Är det inte underbart att få vara så i Herrens tjänst? Vi ser vilket brokigt myller av olikheter människorna är. Det finns inte två människor som har samma läge, samma utgångspunkter och vi får uppleva dock, att genom någon erfarenhet, någon välsignelse som Herren har gett oss så kan vi ha en nyckel till dem. Vi sätter in den i låset, så öppnas det och så går evangelium fram och människor blir vunna.

Vi förfaller så lätt till att bli specialister. Man tar vissa saker på entreprenad. Någon får ett levande bibelord borta i Kalifornien och så ska det bli en världsvid väckelse. Och så är det en annan på något annat ställe som får ett annat ord på hjärnan. Det är väl riktigt, tror jag, om alla dessa specialister kunde enas och upptäcka att de är lemmar i Kristi kropp allesammans och räcka handen till varandra i samarbete.

Det underbara med pingsten var att den enade de mest desperata partier. Där var människor samlade från fjorton olika provinser och de var inte lika klädda, inte lika hår eller skägg eller språk eller någonting. De levde under vitt skilda kulturella och sociala förhållanden, men det var en sak som drog dem till Jerusalem och det var pingsten. Så kom Anden och då smältes alltihop samman till en enda gudomlig enhet. Det står att de hade allting gemensamt och levde i en-dräkt. Vad Sverige behöver mitt i allt virrvarr är denna pingstens eld. Då kan råmaterialet få komma från alla möjliga håll och så skall det smältas samman. Det som skiljer oss åt är inte guldmetall utan slagget. Vi har en Frälsare och en Herre, en Gud som är allas Fader. Vad vi behöver är en Ande som gör dessa ting levande för oss. Då ska skaror i det här landet, som nu är vilsegångna, verkligen uppleva, inte den falska frihet, som slutar i misär och besvikelse, utan uppleva friheten och bundenheten i Kristus Jesus, som Paulus upplevde den. —

Av

MIDNATTSROPETS

småskriftserie

I DAG GÖR JESUS UNDER

har nu häftena 1 och 2 utkommit.

Häfte 1

JAG VAR NERE I BOTTEN — JESUS LYFTE UPP MIG

Sven-Åke Asplund vittnar om sin egen upplevelse av frälsning och Andedop.

20 sidor. Pris 1 krona.

Häfte 2

EN TONÅRSDYNAMITARD BLIR EVANGELIST

Gunnar Karlsson-Kärråkras väg till frälsning och helig kallelse.

24 sidor. Pris 1 krona.

SPRID DEM I MASSOR!

Vid köp av 50 ex. 50 %.

Klipp här

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA.

Sänd mig mot postförskott st. häfte 1,
.... st. häfte 2 i serien: I dag gör Jesus under.
(Stryk det ej önskade.)

Namn:

Bostadsadress:

Poststation:

VERKET GÅR VIDARE I BRASILLEN

Från församlingens infödde evangelist Jozé Gonsalves i Francisco Brasilien mottager vi ständiga meddelanden om hur Guds verk går fram — själar frälsas och läggs till församlingen. Flera dopförrättningar har hållits och nu håller de mycket fattiga vännerna på att på fritid uppföra ytterligare en lokal där man kan samlas omkring Ordet. Låt oss i fortsättningen stödja detta verk med våra offer och böbner.

Känner du dig manad att sända en gåva till detta arbete förmedlar Maranataförsamling-



Stora dopförrättningar hålles ständigt då nyfrälsta döpes till Kristus.



en i Jönköping det med stor glädje och tacksamhet. Insätt beloppet på postgiro 1 48 59. Adress: Maranataförsamlingens mission, c/o Olofsson, Nordgårdsplan 8, Jönköping 3.

"I allt detta vinna vi en härlig seger..."

Anders B. Andersson

José Gonsalves tillsammans med en grupp ungdomar som sjunger och klappar i händerna

HAR DU

betalat Din pren. avgift för MIDNATTSROPET 1968?

Halvår 15:50

Helår 28:—

Postgiro 57 16 20

Satan hade kört mig trött

— Gud såg mig...

Jag vill i första hand rikta mig till dig som är sökt av Gud — som vill bli frälst, men är för feg att gå frälsningens väg. Från mina barnaår har jag alltid velat tillhöra Jesus. Men av en fruktansvärd feghet inför vad kamrater tycker och tänker vågade jag inte bekänna det.

Jag ville vara som mina skolkamrater och ville inte bli en särpling. Jag led av denna feghet och på samma gång längtade jag efter frälsning.

Jag är uppväxt i ett kristet hem där det ofta var bönemöten. Ett av dessa bönemöten minns jag särskilt väl. Mina föräldrar och deras vänner låg på knä och bad och prisade Jesus. Jag låg på min säng i våningen ovanför och grät bittert och olyckligt. Hela min varelse ropade efter frälsning och frid och jag var på väg ner flera gånger. —

Satan hade dock så stor makt över mig att jag vände om. I mitt inre var strid och jag kände att det var två makter som stred om mitt liv — en ond och en god. — Till min egen olycka lät jag Satan avgå med segern.

Jag som inte ville bli en särpling blev nu, när jag sa nej till Jesus, en mycket ensam och olycklig tonåring.

Visst roade jag mig, men jag hade aldrig roligt som andra ungdomar, tyckte jag. Många kallade mig tungsint och svårmodig och det kändes som jag inte hade något att leva för.

Det kom till sist en dag när ingenting betydde något för mig längre. En dag när jag inte brydde mig om hur det gick för mig. Därför kunde jag också följa med på möte — det spelade ingen roll, sa jag till mig själv.

Satan hade kört mig trött och jag orkade inte längre. —

Men Gud såg mig.

Han visste att nu kunde han göra något av detta liv. Nu kunde han forma det som han ville.

Jag är tacksam till Jesus att jag av nåd fick komma till honom. Att han ville ta sin boning i mig, trots att jag av feghet inte först vågat släppa in honom. Men det tog fem år av strid och tårar, av ensamhet och mörka stunder innan den dagen kom.

Jag har nu varit frälst i snart åtta år och jag tackar Jesus för varje dag att jag av nåd får vara hans. Att få gå den väg han förberett åt mig.

Och jag vill uppmana dig som står i valet i denna stund:

Lyssna när Herren talar och lyd när Herren kallar. Handlar du så blir du lycklig för evigt. Gud välsigne dig!

Anita Johansson

KRISTEN VÄGGKALENDER 1968

FLERFÄRGSTRYCK

VÄRDIG — PRAKTISK —
EN VÄCKELSEAPPELL
FÖR VARJE DAG — EN
PRYDNAD FÖR HEMMET

Format 280×320 mm Pris 5:—
,, 200×280 ,, ,, 3:50

Till Midnattsropet

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Sänd mig mot postförskott

..... st. Vägghalender, större

..... st. ,, mindre

Namn

Gata, husnr.

Poststation



HELAD från många års INVALIDITET

Det evangeliska budskapet om gudomlig helbräddagörelse gäller också för vår tid. Låt oss bedja i tro — och helt överlåta vårt liv i Guds händer, så sker det som är bäst just för oss!

— När jag var sex år skickade mina föräldrar mig till söndagskolan. Av alla de berättelser ur Bibeln jag fick höra där, gjorde Lasarus uppväckandet det djupaste intrycket på mig. Jag har senare förstått, att Gud redan då började förbereda mig för den sjukdom jag senare skulle genomlida under fem och ett halvt år, och att just undret med Lasarus då skulle stå särskilt levande för mig.

Vid 18 års ålder utbildade jag mig till sjuksköterska och var sedan på ett militärsjukhus under hela kriget. Efter fredsslutet flyttade min man och jag till Wimborne, där jag blev assistentsköterska vid det lilla sjukhuset. Men kort därefter började min hälsa försämrast. Först kände jag en allmän klenhet, sedan förlorade jag kraften i en arm eller i ett ben, och så småningom angreps min syn. År 1957 fick jag veta att jag hade MS. Men inom mig kände jag trots detta tryggheten i Guds löfte: "Min nåd är dig nog, ty kraften fullkomnas i svaghet."

Jag blev gradvis sämre, så hjälplös att jag måste lyftas från bädden till en rullstol

och spännas fast vid den med en läderrem för att inte ramla framlänges. Jag matades som en baby, ty jag hade ingen kontroll över skeden, om jag försökte äta själv. Mitt vänstra öga var helt slutet, mitt högra såg dubbelt, så att jag bar glasögon för att hjälpa upp synen på det. Mot slutet av 1959 hade jag ofta svimningar, då jag låg medvetslös i timmar. Men jag höll fast vid Jesus och brukade säga till mig själv: "Vad min Herre gjorde för Lasarus, det kan han också göra för mig, om det är hans vilja."

Den 4 febr. 1960 drömde jag på natten, att jag satt i en vilstol bredvid sängen och att jag sträckte ut mitt vänstra ben. När jag vaknade, fann jag att det varit en dröm, men hörde en röst i rummet — det var Herrens röst — som sade: "Bida ännu en tid." De följande dagarna berättade jag för flera av mina bedjande vänner om det budskap jag fått den natt jag var ensam med Gud. Från den stunden blev min tro starkare. Jag visste att Gud skulle göra mig frisk, när Hans stund var inne.

Och måndagen den 4 juli 1960 exakt fem månader efter det Gud talat till mig, skedde undret. Min man hade gått hemifrån kl. 6 på morgonen efter att ha sagt adjö. Kl. 15 gav mig min mor en kopp te. Kl. 20 hjälptes mina föräldrar

åt att lyfta mig från sängen, spände fast mig i stolen och lämnade mig ensam. Då! På några sekunder, botade Jesus mig. Jag kände en stark värme genomströmma hela kroppen. Jag löste upp remmarna, som man spänt runt kring min kropp och sade: "Jag vill stå upp i tro!" Och jag gjorde det. Men så kom jag att tänka på att mina föräldrar kunde få en chock om de fann sin dotter stående efter många års invaliditet, så jag satte mig ned och ropade på mor. Båda föräldrarna kom rusande i tro att jag behövde hjälp. Jag sade: "Mor, tag mina händer och bli inte rädd! Något underbart har hänt."

Jag sträckte ut mina händer och mor tog dem i sina och sade: "Älskling, dina händer är ju alldeles varma." Jag sade: "Det är ännu underbarare, *jag kan gå.*" Jag reste mig upp, gick genom matrummet till köket och tillbaka, och mina föräldrar följde efter, alldeles förstummade. Jag tog av mina glasögon. Mitt vänstra öga öppnade sig och min syn var återställd. Så fullständigt hade Gud botat mig, att jag inte ens behövde glasögon. Nu skriver jag dussintals brev varenda dag!

Jag önskar att denna min berättelse skall vara sådan, att människor glömmar Margery Steven och bara tänker på och tackar Gud för de stora ting Han gjort.

Vi berättade inte om undret för någon, innan doktorn dagen därpå undersökte mig och bekräftade det mirakel som skett. Sedan dess har flera läkare och sköterskor besökt mig och de har alla gått härifrån med vetskapen att endast Gud gjort detta under.

Ur "Jerusalems Budbärare".

Jesus löste mig från ångesten

Något som är speciellt kännetecknande för vår tid är ångesten. I Guds ord läser vi: "Ångest skall komma över folken och de skola stå rådlösa vid havets och vågornas dån." Frukten och ångest har idag herraväldet över många människor. Rik eller fattig, hög eller låg, har ingen betydelse — ångesten ligger på lur. Man ängslas än för det ena, än det andra och man framlever sina dagar under den trälldom, som ångest och frukten ger.

Blickar man ut över världen idag, så har man all anledning att ängslas. Det sjuder i häxkitteln. Hela världen är i den Ondes våld. Allting går mot sin upplösning. Vi lever i slutet av denna tidsålder.

50 procent av de som konsulterar läkare har nervösa besvär, med ångest och oro som dominerande symtom, enligt Läkartidningen. Död och grav är något mörkt och dystert, men livet blir för många ändå outhärdligt och man förkortar det. Många frågar sig: Skall hela

livet bli ett ångestfyllt inferno?

Du okände vän som läser detta, det finns hjälp att få hos En. Det finns befrielse från denna själens gnagande oro. Hans namn är JESUS och han har fört liv och oförgånglighet fram i ljuset genom evangelium. Ära vare hans namn! Liv som inte slutar i och med att människans hjärta slutar att slå, utan fortsätter hela evigheten.

"Den som vandrar i mörker, vet ju icke vart han går", säger Skriften.

Jag kan personligen vittna om att Jesus löste mig från en fruktansvärd ångest. Verklig dödsångest. Frukten för vad som fanns bakom dödens förlåt och Guds domstol som jag en dag skulle ställas inför, torterade mig en lång tid. Jag fick i sanning erfara att två väldiga makter stred om min själ. Jag förnam hur den ena rösten målade ut för mig, hur det skulle bli om jag skulle bli en kristen — alla skulle skratta åt mig, alla våra bekanta skulle vända mig ryggen, vad skulle min

make säga? Men jag hörde också en annan ljuv röst: "Kom till mig och jag skall giva ditt hjärta frid, allt kan bli nytt, du behöver inte frukta."

Den gode Herdens kärleksfulla röst bröt ner det sista motståndet. Vid Jesu Kors där fick jag uppleva Guds nåd till frälsning, där fick mitt ångestfyllda hjärta förlåtelse och frid.

Pånyttfödelsens under blev en verklighet även för mig. Och vad inga lugnande mediciner kunde åstadkomma det gjorde Jesus. Därför vill jag bringa ut detta till dig som just nu har det som jag en gång haft. "Den som vill, han tage livets vatten för intet", säger Guds ord. Jesus har makt att här på jorden förlåta synder. Gud välsigne dig min vän, att bli frälst just nu. Jesus älskar dig. Han har länge kallat dig, släpp Honom in, så blir himmelen din. "Han som sitter på tronen säger: Se jag gör allting nytt."

Eva Hörnqvist
Stenungsund

NÅGOT ATT TÄNKA PÅ

När pingströrelsen bröt igenom hade den ingen ny lära än Bibelns att komma med. Baptis-

terna och andra sammanslutningar fick också gå fritt fram för denna förkunnelse om andedop m. m., men de gjorde det inte, eller ville inte.

Skillnaden låg däri att pingströrelsen förkunnade Andens dop och Jesu tillkommelse *mera* än de andra gjorde. Gud ville ha fram dessa sanningar och därför lät han naturligtvis pingströrelsen framträda.

Pingströrelsen hade också, som sagt, förkunnelsen om Jesu snara tillkommelse och helbräddagörelse på sitt program, men framhöll ej dessa sanningar *så* som Gud ville att de ständigt

och jämt skulle framhållas. Han lät då en ny väckelse uppstå, Maranatarörelsen. Enligt människors utlåtande har denna rörelse icke något existensberättigande. Gud kanske menar något annat.

Må vi vara på vår vakt så att Gud icke ånyo behöver ställa fram ett folk, som är mera lyhört för vad han vill ha fram sagt i tiden.

"Räds att frestarn lägger snaran

där du minst förmodar faran.

Sådan är hans sed.

Vaka själ och bed.

E. Jernberg

Anders B. Andersson:

Vad är det ATT TALA I TUNGOR?

Tungomålstalandet, som är lika gammalt som själva kristendomen, är också ett aktuellt fenomen i stora delar av dagens kristenhet, och långt ifrån bara begränsat till pingströrelsen. —

Mycket tyder på att tungomålstalandet, tillsammans med upplevelsen av dopet i den helige Ande, håller på att få en alltmer vidgad omfattning bland kristna av skilda samfund och kyrkor också i vårt land, som svar på en uppriktigt längtan efter nya andliga erfarenheter i en religiöst utarmad tid.

Längst nere i botten på förteckningen över de andliga gåvorna har aposteln Paulus placerat gåvan att *"tala tungomål på olika sätt"*. (1 Kor. 12: 8—11.)

Många har därför felaktigt velat tillmätta denna gåva en mycket ringa betydelse. Skulle samma logik tillämpas på hans uppräknade av köttets gärningar skulle *"mord, dryckenskap och vilt leverne"* också i sitt sammanhang vara högst oväsentliga saker, eftersom de nämns sist. (Gal. 5: 19—21.)

Tungomålstalands gåva är tvärtom mycket unik. Alla de övriga uppräknade gåvorna fanns nämligen och var verksamma i det Gamla Förbundets tid. Det var ju redan då män och kvinnor — domare, konungar, profeter, präster — som utrustade med andlig visdom och kunskap gjorde kraftgärningar, profeterade, botade sjuka och var även bärare av trons och uppenbarelsens gåvor.

Tungomålstalande förekom däremot aldrig.

Gåvan att tala med tungor är alltså ensam av de andliga nådegåvorna en Nytestamentlig företeelse. Den är en speciell gåva till församlingen.

Måste inte i detta förhållande ligga en finger-visning om denna gåvas utomordentliga värde?

Även om denna gåva NU i församlingen har utomordentliga uppgifter förbereder den även församlingen för uppgifter i en kommande tidsålder, där församlingen — och lägg märke till endast församlingen — skall få det märkliga uppdraget att med Kristus sitta till doms, och sedan med honom regera över de olika folkslagen på jorden — är det kanske i de sammanhangen vårt tungotal skall få sin väsentligaste betydelse? Är man inte vårt tungomålstalande här en förövning till de olika språkuppgifter församlingen skall ställas inför i denna kommande, härliga och ärofulla tid?

• • •

Härmed är vi då också inne på frågan om huruvida den som talar tungomål *alltid talar ett bestämt språk*. —

Att så skedde vid Andens utgjutande den första pingstdagen vet vi alldeles bestämt. Uppfyllda av häpnad och förundran sade man: *"Äro de icke galileer, alla dessa som här tala? Huru kommer det då till, att var och en av oss hör sitt eget modersmål talas?"* (Apg. 2: 7—8.)

Bevisligen har det också upprepats vid senare tillfällen att människor hört sitt eget språk talas av sådana, som uppenbarligen själva varit helt främmande för det språk de på Andens ingivelse talat. —

Om det nu mindre ofta förekommer att det finns personer närvarande, som förstår det språk som talas, är det därmed icke sagt att det inte skulle vara ett verkligt språk som Anden ingiver att tala, även om det i våra öron förefaller som *"rapakalja"*, som en ung man nyss uttryckte det.

Den franska vetenskapsakademien har nyligen redogjort för en undersökning om levande språk, i vilken det sägs att det nu talas över 2.800 olika språk och dialekter på vår jord. Samtidigt säger man att det finns lika många döda — d. v. s. språk och dialekter som har funnits, men som icke mer talas. Och ändå är de nu aktuella och de döda språken på jorden endast en liten del av vad som kan tänkas förekomma då Anden ingiver att tala. Ty om man till dem också lägger *"änglars tungomål"* — Paulus för ju in den dimensionen av tungomålstalandet i begynnelseorden,

till det trettonde kapitlet i sitt första brev till korinterna — så förstår vi att möjligheterna är ytterst små att någon med bestämdhet skall kunna fastslå, att det verkligen icke är ett rikligt språk som talas. —

Personligen är jag helt övertygad om att allt, av Anden ingivit tungomålstalande, är ett verkligt språk och inte bara en anhopning av meningslösa ljud och stavelser.



I den urkristna församlingen hade tungomålstalandet sin givna plats tillsammans med de andra gåvorna. Det framgår klart av Paulus undervisning. Han säger: *"Och Gud har i församlingen satt först och främst några till apostlar, för det andra några till profeter, för det tredje några till lärare, vidare några till att utföra kraftgärningar, ytterligare några till att hava helbrägdagörelsens gåvor eller till att taga sig an de hjälplösa eller till att vara styresmän eller till att på olika sätt tala tungomål..."* (1 Kor. 12: 28.) Och vidare: *"...Vad följer då härav mina bröder? Jo, när I kommen tillsammans, så har var och en något särskilt att meddela: den ene har en psalm, den andre något till undervisning, en annan åter någon uppenbarelse, en talar tungomål, en annan uttyder..."* (1 Kor. 14: 26.)

Församlingar må kalla sig "bibliska" aldrig så, men ger man inte utrymme för tungomålstalandets gåva är man i alla fall vid sidan om den mönsterbild som givits oss i den urkristna församlingen. —

Paulus, som till undervisning i församlingen hellre talade fem ord med sitt förstånd än tiotusen ord i tungor, säger dock om sig själv: *"Gud vare tack, jag talar tungomål mer än I alla..."* (1 Kor. 14: 18.) Det kan vara skönt för oss föräktade tungotalare att veta att vi är i gott sällskap.

Och han var också angelägen att gåvan verkligen skulle hos alla vara i verksamhet: *"Jag skulle väl vilja att I alla talade tungomål... Förmenen ej heller någon att tala tungomål..."*, säger han. (1 Kor. 15: 5, 39.)

Paulus framhåller också att tungomålstalandets gåva kan fungera på skilda områden i våra enskilda och i församlingens liv. Upprepade gånger använder han uttrycket: *"...Tala tungomål på olika sätt..."* (1 Kor. 14: 10, 28.)

Vi kommer i några artiklar att betrakta dessa olika sätt.

På nästkommande sida skall vi ställa frågan: Kan man vara andedöpt utan att ha talat med nya tungor?

Höstens stora

boknyhet!

TALA MED ANDRA TUNGOR

Av

JOHN L. CHERRILL

190 sidor

Pris 18: — + oms

"En bok som alla Sveriges kristna borde läsa...", säger Arne Imsen.

Beställ den idag!

Till MIDNATTSROPET,
Surbrunnsgatan 60,
Stockholm VA.

Sänd mig mot postförskott boken "Tala med andra tungor", pris 18: — + oms.

Namn:

Adress, gata, husnr:

Poststation:

.....

Kan man vara andedöpt utan att ha talat med nya tungor? — Vad säger ORDET?

.....

Obestridligen betraktades tungomålstalandet i den urkristna tiden också som ett bevis för att man mottagit den helige Ande. —

I det sammanhanget är ej själva tungomålstalandet det väsentligaste, utan dess värde består då i att det utgör ett *tecken på närvaron av något annat och betydelsefullare*. Här är det ej heller alltid fråga om en fortlöpande erfarenhet utan ofta om en engångsupplevelse i *samband med själva mottagandet* av Anden. —

När Petrus predikade i Kornelii hus och Anden föll över dem som hörde hans tal uppfylldes de män, som i Petrus sällskap kommit dit, av häpnad över att den helige Ande jämväl blivit utgjuten över hedningarna.

Och hur kunde de vara så säkra på den saken?

— Jo, säger läkaren Lukas, som berättar händelsen: "*De hörde dem nämligen tala tungomål och storligen prisa Gud.*" (Apg. 10: 46)

● ● ●

Det finns i Apostlagärningarna fem beskrivningar från fem olika tillfällen då människor första gången uppfylldes av den helige Ande. Om vi där söker efter en gemensam nämnare skall vi lätt finna att tungomålstalandet antingen *bestämt förklaras* åtfölja andeuppfyllelsen, eller också *framgår det indirekt* av sammanhanget att så är fallet. —

Då tungomålstalandet som tecken är en mycket omdiskuterad fråga, så låt oss i tur och ordning, och utan förutfattade meningar, betrakta dessa fem olika bibelställen och se vad som verkligen skedde vid de olika tillfällena.

Det första tillfället var på den första pingstdagen.

"Och de blevo alla uppfyllda av helig Ande och *begynte tala andra tungomål*, efter som Anden ingav dem att tala." (Apg. 2: 4)

Andra tillfället var i Samaria.

"Då nu apostlarna i Jerusalem fingo höra att Samarien tagit emot Guds ord, sände de dit Petrus och Johannes. Och när dessa kommo dit ned, bådo de för dem, att de måtte undfå helig Ande; ty helig Ande hade ännu icke fallit på någon av dem, utan de voro allenast döpta i Herren Jesu namn. De lade då händerna på dem, och de undfingo helig Ande. När då Simon såg, att det var genom apostlarnas handpåläggning, som Anden blev given, bjöd han dem penningar och sade: Given ock mig den makten, så att var och en som jag lägger händerna på undfår helig Ande." (Apg. 8: 14—19)

Tredje gången var det i Damaskus i samband med att Paulus lät döpa sig.

"Då gick Ananias åstad och kom in i huset och han lade sina händer på honom och sade:

Saul, min broder, Herren har sänt mig, Jesus, som visade sig för dig på vägen, där du färdades; han har sänt mig, för att du skulle få din syn igen och bli uppfylld av helig Ande. — Då var det strax såsom om fjäll föllo från hans ögon, och han fick sin syn igen. Och han stod upp och lät döpa sig.” (Apg. 9: 17—18)

Det fjärde tillfället var i Kornelii hus.

”Medan Petrus ännu så talade, föll den helige Ande på alla dem som hörde hans tal. Och alla de omskurna troende män, som hade kommit dit med Petrus, blevo uppfyllda av häpnad över att den helige Ande hade blivit utgjuten jämväl över hedningarna såsom en gåva åt dem. De hörde dem nämligen tala tungomål och storligen prisa Gud. Då tog Petrus till orda och sade: Icke kan väl någon hindra att dessa döpas med vatten, då de hava undfått den helige Ande, de likaväl som vi?” (Apg. 10: 44—47)

Den femte nedtecknade händelsen inträffade i Efesus.

”Medan Apollos var i Korint, kom Paulus, sedan han farit igenom de övre delarna av landet, ned till Efesus. Där träffade han några lärjungar. Och han frågade dessa: Undfingen I helig Ande, när I kommen till tro? — De svarade honom: Nej, vi hava icke ens hört, att helig Ande är given. — Han frågade: Vilken döpelse bleven I då döpta med? — De svarade: Vi döptes med Johannes döpelse. — Då sade Paulus: Johannes döpelse var en döpelse till bättring och han sade därvid till folket, att det var på den som skulle komma efter honom, det är på Jesus, som de skulle tro. — Sedan de hade hört detta, läto de döpa sig i Herren Jesu namn. Och när Paulus lade händerna på dem, kom den helige Ande över dem, och de talade tungomål och profeterade.” (Apg. 19: 1—6)

Man kan nu genast anmärka att det endast är i tre fall av fem, som det uttryckligen står att de talade i tungor. I Samaria sägs ingenting om tungomålstalande och om Paulus berättas heller ingenting sådant. —

Beträffande Paulus vet vi dock att han talade med tungor, ty han säger: *”Gud vare tack att jag talar tungomål mer än I alla.”* (1 Kor. 14: 18.) När mottog han denna gåva? Ja, han berättar inte om att det skett vid något senare tillfälle — med största säkerhet skedde det just här i Judas hus vid den raka gatan, då han blev uppfylld av den helige Ande. —

Återstår alltså endast Samaria.

I Samaria hade Simeon — den gamle trollkarlen med näsa för vad man skulle kunna tjäna

pengar på — tagit så djupa intryck av det han iakttog då människor uppfylldes av den helige Ande, att han erbjöd apostlarna pengar för att själv få erhålla den kraften att detsamma skulle ske då han lade sina händer på någon. —

Vad var det han iakttagit?

Ja, det var tydligen något utöver det han tidigare varit med om och ändå hade han varit med om de märkligaste ting. Han hade sett många tecken och kraftgärningar göras av Filippus. Han hade sett onda andar fara ut från människor under höga rop. Han hade sett många lama och ofärdiga bli botade och han hade sett människor uppfyllas av stor glädje. (Apg. 8: 6—13) Men här var det tydligen något nytt, något anorlunda, något alldeles speciellt han iakttagit. Kan det inte ha varit tungomålstalandet — vad skulle det annars vara? —

Med största sannolikhet var det också så. —



Ett apostoliskt andedop åtföljes alltså som regel av tungotal. —

— Om nu detta är en regel — finns då *inga* undantag från den regeln, frågar många. —

Pastor T. B. Barratt brukade svara på den frågan: *Om det finns undantag så vill jag i alla fall inte vara det undantaget.* —

Den praktiska erfarenheten visar också att ett rikare andligt liv kommit dessa till del, som upplevt ett andedop med tungotal som tecken än dem som säger sig vara andedöpta utan detta kriterium. Att många kristna med Apostlagärningarna som förebild och rikt välsignade tros-syskons erfarenheter för ögonen, har svårt att bli tillfreds förrän de erhållit tungotalet som tecken på sitt andedop är väl ganska naturligt. —

Till sist några ord till dig som inte talar i tungor, men längtar efter att få göra det: Börja nu inte att söka efter tecknet — sök istället att komma i besittning av samma upplevelse *av Andens kraft och liv*, som de första kristna. Tungomålstalandet skall då komma av sig självt. Man skall då också snart få höra *dig* tala tungomål och storligen prisa Gud.

I nästa artikel skall vi se på tungomålstalandet som ett mäktigt språkunder.

MARITA HAMMARS adress är nu:

Brahegatan 65, Jönköping.

Tel. 11 27 87.

KRISTUS lever i mig!



"Och han har dött för alla, på det att de som leva icke mer må leva för sig själva utan leva för honom som har dött och uppstått för dem." 2 Kor. 5: 15.

Jesus Kristus dog för din och min skull. Han naglades fast vid korset och led frivilligt denna grymma död.

Bibeln säger att han fördes

bort likt ett lamm som skulle slaktas. Han blev vårt offerlamm. Han fullbordade verket på Golgata.

Jesus har genom sin död och uppståndelse också gjort oss levandegjorda med honom. —

Nu lever icke jag mer, utan Kristus lever i mig. —

Tänk vilket liv när Kristus

har tagit gestalt i oss! Då vandrar vi icke efter vår egen vilja, utan efter hans. Då lever vi heller inte för oss själva utan för honom.

Och om vi blir hånade och föraktade av människor, så betyder det ingenting. Att leva livet med honom är ett underbart rikt och intressant liv. Det gör oss till segervinnare i alla livets förhållanden.

"Om Gud är för oss vem kan då vara emot oss." —

Snart är vi hemma, raskt mot målet vi går.

Håll bara ut en liten tid.

När vi är hemma segerkransen vi får.

All kamp och strid är då förbi.

Maranatahälsningar

Kurt Rudgard

Strövtåg i Apostlagärningarna

"Ingen ände är på det myckna bokskrivandet", sade redan Predikaren. Och vad skall då vi säga som upplever denna väldiga flod av litteratur som formligen väller över oss? Som en motvikt mot allt nedbrytande och fördärvbringande borde den kristna litteraturen fungera mycket bättre.

Jag vill aktualisera två böcker. Det är Axel Burmans bibelstudier i två delar över de tolv första kapitlen i Apostlagärningarna.

Författaren har en god och överskådlig disposition över ämnet. Han har en enastående förmåga att få fram parallell-

ställen till det han för oss in i. På det sättet ges en överblick över snart sagt hela Bibelns centrala budskap. Och detta är mycket värdefullt. Dessutom strör han historiska uppgifter in i sin lättillgängliga men levande framställning. Böckerna är en god introduktion i nytestamentligt liv och leverna. De kan gott rekommenderas till alla som är intresserade av att tränga in i Bibelns förunderliga värld. De ger under alla förhållanden en god start och borde skapa i oss längtan att komma in i och fram till de underbara erfarenheter som de första lärjungarna gjorde.

I Apostlagärningarna möter vi en församling ännu oanfrätt av hednisk filosofi, påvlig absolutism, stelbent och formalistisk ämbetsmanna-byråkrati, tvivelsjuka predikanter, kraftlösa och meningslösa världsförbättrare som hårdflirtar med den ogudaktiga omgivningen o. s. v. Frånvaron av dessa och en hel mängd andra, för troslivet dödliga faror, och närvaron av den uppståndne Frälsaren genom sin suveräna Ande, manifesterad i övernaturliga under, kännetecknande den första församlingens sällsporda tid. Gud vill göra det ännu en gång!

Björne Erixon

Axel Burman: *Strövtåg i Apostlagärningarna*, del 1 och 2. Förlaget Filadelfia, 8: 25 per del.

(Finns att köpa i Midnattsropets Missionsbokhandel, Surrbrunnsgatan 60, Stockholm.)

Hälsning
från

HONGKONG

Dagarna före jul mottog MIDNATTSROPET detta brev från GÖTA LÖVSUND i Hong Kong. Av fullt förklarliga skäl — all post därifrån är ju censurerad — har hon inte kunnat berätta något om arbetet hon bedriver. Vi förstår dock att hon mitt i all den politiska oron befinner sig väl och är i full verksamhet.

Har ofta tänkt på er alla därhemma i Norden, speciellt nu när julen står för dörren och alla svenska hem pyntas för helgen. —

Här i Hong Kong har vi ingen speciell känning av att en helg närmar sig. Inga dekorationer, ingen köld och snö.

Men det är inte endast dessa tankar som vi skall syssla med. —

Det har blivit så levande för mig, att Fridsfursten, Jesus Kristus måste få plats i våra hjärtan. När änglarna

sjöng den första julsången till herdarna ljöd den:

"Ära vare Gud i höjden och frid på jorden bland människor till vilka han har behag."

Det är underbart att få fröjdas och glädjas över att den friden bor i ens hjärta. —

Inte bara vi som tror, utan också dessa som i dag tillbeder stumma avgudar måste få uppleva denna frid. Jesus Kristus vill bli Konung på ditt hjärtas tron. Fridsfursten vill träda in och fördriva ofriden och synden som bor därinne. Här i Hong Kong ser vi ofta folk som tillbeder Buddha och andra avgudar. De tänder rökelse utanför sina dörrar och tror att de onda andarna lämnar dem i fred, när rökelsern är tänd. Men ack hur självbedragna de är. Jesu frälsning och frid vill även tränga in till dessa förmörkade själar.

Det svenska folket har traditionerna och allt det yttre som hör samman med julen — men är Fridsfursten född i deras hjärta? —

Så blev jag sjuk. Vad jag där på sjukbädden upplevde var att jag tyckte mig ha förlorat Jesus och skulle gå förlorad. —

O, vad hemskt! Ängest och fruktan gastkramade mig. —

Det var många stunder, då nöden var stor i mitt hjärta. Men det var EN som såg mig, i min djupa nöd och förtvivlan. Det var Jesus. Han grep in, löste och helade mig. Jesus läkte och helade mina nerver. Det blev glädje i min själ, ty Jesus hade gjort allt nytt. Pris ske Gud!

Du som läser detta vittnesbörd skall taga emot Jesus som

När du och jag öppnar våra hjärtan och erkänner att vi behöver en Frälsare då står Han där med utsträckta armar och vill förbarma sig över oss. Sedan kan också vi verkligen sjunga julsången: Ära vare Gud i höjden och frid på jorden bland människor till vilka Han har behag. —

Tiden är kort och du min kristne vän, ställ dig till Herrens förfogande och bringa ut glädjens budskap till en döende värld.

Eunice-Göta Lövsund
P. O. Box 9412
Kwun Tong
Hong Kong
CHINA

Maranataförsamlingen i Stockholm, som påtagit sig ansvaret för Göta Lövsunds underhåll, förmedlar gärna missionsmedel för hennes verksamhet från grupper och enskilda vänner ute i landet.

Medel kan insättas på postgiro n:r 44 10 05 med adress:

*Maranataförsamlingens
missionskassa
c/o Swärd
Frihetsvägen 38
Jakobsberg*

VAKA och BED!

I mitt hjärta ljuder i dag lovsången på nytt till min Frälsares ära. —

Då synden kommer in i hjärtat tystnar lovsången och frimodigheten är borta — det fick jag erfara. — Varför blev det så? Jo, därför att jag ej var vakande och bedjande. —

din Frälsare just nu. Han förmår till fullo frälsa dem som genom honom kommer till Gud. Hebr. 7: 25.

Detta är vad Jesus gör idag. Han går fram, löser, befriar och fyller själen med sin Ande och Eld. —

Gud vill ha oss i funktion i denna sena tid. —

Han vill frälsa och rädda själar, ty därför kom Han i världen. Nåd utöver nåd!

Vi får gå frimodigt fram i Hans namn, ty Han har övervunnit världen.

Seger i Jesus.
Marianne Bengtsson

Lars Wedin:

ÄR DU LÖST?

Gun
och
Lars
Wedin



Förstår vi kristna till fulla tidens allvar och tidens korthet?

När Paulus tänkte på tidens korthet skrev han: "Därför må härefter de som hava hustrur vara såsom hade de inga, och de som gråta såsom gråte de icke, och de som glädja sig, såsom glädde de sig icke, och de som köpa något såsom finge de icke behålla det, och de som bruka denna världen såsom gjorde de icke något bruk av den. Ty den nuvarande världsordningen går mot sitt slut." 1 Kor. 7: 29—31.

Dessa ord är mer aktuella nu än någonsin. Praktisera vi dem? Eller läser vi dem bara och nickar bifall och erkänner att de är sanna och intet mer? —

"Den nuvarande världsordningen går mot sitt slut."

Se därför till att du är helt löst från materialismens ande. Var vaken och nykter.

"De som hava hustrur såsom hade de inga."

En hustru, en man, kan vara ett hinder på himlavägen. I Luk. 14: 20 ser du en man som hade tagit sig hustru och som för den skull inte kunde komma till det stora gästabudet. Det var ju inget fel i och för sig att taga sig hustru. Men detta,

just detta, blev honom till hinder. Han var icke löst från hustrun. Hon fick främsta platsen i hans liv. — Det finns en som är den främste, Jesus Kristus. Låt oss därför ge honom den platsen i våra liv och då skall allt annat bli välsignat av honom, den äktenskapliga lyckan inberäknad. —

"De som gråta såsom gråte de icke."

Hängiv dig icke så åt sorgen så att du förlorar den andliga balansen och klarsyntheten. Kom ihåg att "den nuvarande världsordningen går mot sitt slut".

"De som glädja sig såsom glädde de sig icke."

Dina jordiska glädjeämnen är icke bestående glädjeämnen. Låt därför icke ditt hjärta fastna i dem eller hänge sig åt dem så att du förlorar den andliga besinningen. Var nykter. Var vaken. Var besinningsfull. Låt Herren vara ditt stora glädjeämne. Sök att behaga Herren.

"De som köpa något såsom finge de icke behålla det."

Vilket köp!

"Såsom finge du icke behålla det."

Ditt hjärta skall vara fäst vid Kristus allena, honom får

du behålla, alltid och evinnerligen.

"Jag har köpt..." De orden återkommer två gånger i Luk. 14: 18, 19. Har du köpt något värdefullt nyligen? Detta är ett giv akt till dig! Den ene som det står om i Luk. 14 hade köpt ett jordagods och den andre hade köpt fem par oxar och därför kunde de icke komma till gästabudet. De kunde inte komma därför att de nyligen hade köpt något. Förstår du faran när du är uppe i betydelsefulla affärer. Om du t.ex. står mitt uppe i betydelsefull affär och Herren kallar dig att gå ett ärende åt honom eller att vittna om honom för någon människa är du då så löst så att du, för det första, hör hans röst och, för det andra, är villig att gå just då? Om du icke är detta hur kan du då komma loss när Jesus kommer om du står mitt uppe i något sådant? "Den som den dagen är på taket och har sitt bohag inne i huset, han må icke stiga ned för att hämta det, ej heller må den som är ute på marken vända tillbaka. Kommen ihåg Lots hustru." Luk. 17: 31, 32. Och kom ihåg att Guds kallelse kan nå dig när som helst. Den kan nå dig när du står mitt uppe i ett husköp,

möbelköp, bilköp eller något annat. Ha därför ditt hjärta helt och fullt i Gud allena. "De som köpa något såsom finge de icke behålla det." —

"De som bruka denna världen såsom gjorde de icke något bruk av den."

Var löst när det gäller din jordiska sysselsättning. Elisa går och plöjer med sina oxar när kallelsen når honom. Och han står redo att följa Herrens kallelse ögonblickligen.

Är du löst när det gäller ditt penningförvärv? Hur skulle det vara, om du har möjlighet därtill, att någon dag emellanåt be dig fritt från arbetet och vara inför Guds ansikte i bön och bibelläsning. Nej, tänker du, det har jag inte råd till. Du måste absolut hänga med i standarden. Men tänk om du absolut skulle hänga med i den himmelska "levnadsstandarden", den härliga "överflödsstandarden". Ja, se till att du är löst, inte bara på läpparna utan också i hjärtat.

Den nuvarande världsordningen går mot sitt slut med raska steg. Vi lever sannerligen i det allra sista skeendet. Se därför till att inte denna tidsålders väsendes fångstarmar sveper om dig och du sugas ned i djupe. "Kom ihåg Lots hustur." Hon höll en änglahand på väg mot räddningen i de sista minuterna, men ack — en saltstod. Detta är ett Gudasonens varningsrop till oss just nu.

Vaka och bed!

Herren hjälper dig. Han är mäktig. Tro hans löften. Han skall hålla dig löst och fri. Ropa till honom dag och natt (Luk. 18: 7) om andeutgjutelse över din själ och själarna runt omkring dig. Han skall icke dröja. "När fienden bryter fram som en ström, skall Herrens andedrätt förjaga honom." Jes. 59: 19.

Lars Wedin

Så här upplevde jag MITT ANDEDOP

Aldrig glömmmer jag stunden när Jesus döpte mig i den Helige Ande. —

Jag hade varit frälst i cirka fyra år utan denna nödvändiga kraft i tjänandet, men behovet blev alltmer aktuellt. Troende syskon uppmanade mig att tacka Gud för blodet och detta gjorde jag under åkallan och bön om Andens dop. —

En natt hade jag en underbar drömsyn. Jag såg en vit stad som glänste i guld och det vilade en stilla frid över den. Då talade någon till mig: — In i denna stad skall du komma en dag. Men låt ingenting hindra eller binda dig — var trogen. —

Därvid vaknade jag. Gripen och förkrossad började jag genast tacka och prisa min Frälsare. Då fylldes jag av Guds ström och främmande tungomål flödade från mitt innersta. Under denna kraft var jag flera timmar, medan jag vandrade fram och åter i rummet. —

Jesus gav mig även personliga budskap. Ett som jag aldrig glömmmer var följande: Gör allt vad du förmår för att vinna själar. Kom ihåg att inget offer är för stort, om du kan föra någon till mig. —

Under denna väldiga kraft förde den Helige Ande mig till Golgata. Jag såg i andom hur Jesus söndersargad och blödande bar det tunga korset för mig och sångarens ord blev så levande:

"O, tänk det var allt gjort för dig!

O, tänk det var allt gjort för dig!

För dig brast Hans älskande hjärta!

O, tänk det var allt gjort för dig!"

När jag upplevde detta föll jag helt förkrossad och gråtande ned inför Jesus, som så mycket älskat mig och Guds kärleksström fyllde hela min varelse. Jesus ville jag nu älska och tjäna.

Det gives ej ord som förklarar, men du kan det själv erfara. — Jesus är likadan i dag som han var i går. Hela den himmelska världens andliga välsignelse står till ditt förfogande.

Med fridshälsningar

L. Laakso,
Helsingfors

.....

***I den här spalten
skall vi återkomma
med personliga vittnesbörd om upplevelsen av dopet i den Helige Ande.***

Berätta kortfattat om Din erfarenhet för den här spalten.

RED.

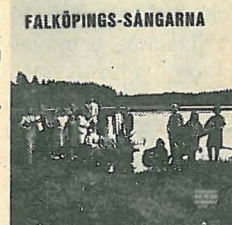
.....



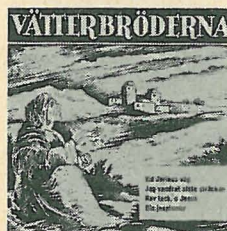
MEP 4. Marit och Ingjerd Laubo—Torvid Pedersen från Oslo: Så kom Herrens ord till Gudsprofeten Samuel/Jag vill hellre ha Jesus/Herre, du min Gud och Frälsare.



MRM 52. Fyra strängmusiksånger av Falköpingsångarna. Sjung än en gång hemlandets sång/Jag fann en frälsning/O du vinner jordisk makt och ära/Han lever.



FALKÖPINGS-SÅNGARNA



EP 45. Vätterbröderna sjunger följande sånger: Din jaspismur/Hav tack, o Jesus/Jag vandrat sista sträckan/Vid Jerikos väg.

ELNA FREDHØY och RIGMOR ØDUM

HEP 139. Jesus, den herligste navnet på jord/Over i det herlige land/Under er skjedd/Du som i verden vandrer omkring.

HEP 141. Jesu komme/Deg Jesus jeg elsker/Tilfluktsstedet/Døpt i Ånd og Ild.

HEP 148. Når jeg får et blikk på Jesus/Pris med bjelsang/En lovsang/O vend om til Gud.

HEP 149. Disse sterke arme/Hør hva min Frelser har gjort/La det meg fortelles om og om igjen/O Herre, får jeg komme.

HEP 150. Himlen kan ofte bli skytung og grå/Jeg har et herlig tema/Når jeg vandrer med Jesus/Jesus, Din veldige makt betar meg.

HEP 152. Du som i verden vandrer omkring/Over i det herlige land/Jesu komme/Tilfluktsstedet.

HEP 158. Bi-Be-Len/Har du Jesus i ditt hjerte/Åndens ild/Mine tanker de går.

HEP 163. Basunen skal lyde klart/For snart så kommer Han/Se en armé/Å skjønne land.

HEP 178. Det er liv/Vær ei bekymret for dagen imorgen/Guds løfter/Kom nå til kilden.

HEP 184. En hemmelsk salighet/Hold deg fast til Jesus/Golgota høy/Vi følger Jesus.

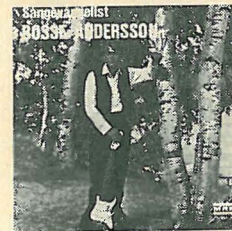
HEP 219. Ja, nå vil Han berøre deg/Han er her/Løft eders hender.

HEP 243. Herlige visshet/Er ditt hjerte blitt trett/Vi tror på seier/Salige er de —

C 6773. Uno Davidsson och Åke Joelsson. Du-ettsång. Psalm 139/Var jag går i skogen, berg och dalar/Sjung såsom fågeln glad uti lunden/Guldgrävarsången.

MRM 53. Marita Hammar (insp. nov. 1967): O, säg mig varför gråter du —/?Snart skall portarna öppnas där hemma/O du kära Golgota/Jag är glad.

MRM 55. Curt Petersén, Roland Lundgren (insjunga nov. 1967): Vi är på resa/Tänk för dig som vandrar utan Gud/Ovan stjärnor klara / Mitt hem bortom bergen.



MRM 54. Bosse Andersson (insp. nov. 1967): Snart en dag skall Jesus komma åter/Mitt hem det är ej här/Den avfalliges bön/Snart en morgon bryter fram.



Jag vandrar åstad uppå himmelens stig

J:stadskvartetten

P 5338. — Jan Sparring m. fl. När Jesusbarnet föddes/Juleklockor/Stilla natt/Kom alla änglar små/Hör hur änglasången klingar.

KÖP 5 SKIVOR — DU FÅR 10 GRATIS

För att hjälpa dig att sprida dessa härliga skivor till gamla, sjuka och avsidestagna har vi iordningställt ett skivpaket med 15 st. av oss utvalda skivor och Du behöver endast betala 5 av dem och 10 medsändes gratis.

EP 57. Jakobstadskvartetten i Finland sjunger fyra sånger: Jag vandrar åstad/Tro på Gud/Han kommer snart/Jesus gick sin väg allena.

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt) Pris 11: — pr st.

☐ Sänd oss gratis notblad över våra populära sånger.

Namn:

Postadress:

..... 1 st. Skivpaket.

..... Hel skivserie, 10 st., 110: — + porto, mot avbetalning 10: — per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

DENNA SIDA
kommer i fortsättningen
att upplåtas för
MÖTES- och KONFERENSANNONSER

Självkostnadspriset för en annons av
nedanstående storlek är 50:—

Beställ annonsplats i god tid

Annonsmanus skall vara red tillhanda
minst 14 dagar före utgivningsdag

BESÖK MIDNATTSROPETS MISSIONSBOKHANDEL

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM

VÄCKELSELITTERATUR, BIBLAR, TRAKTATER, MUSIKINSTRUMENT
m. m. tillhandahålles.

Evangelistvecka i Jönköping den 6–11 februari

Vittnen och äldstebröder från hela landet inbjudas till allvarlig bön, bibelstudium och samtal omkring ämnet: VÄCKELSEN OCH TIDSLÄGET. Låt oss förbereda oss inför dessa dagar under mycken bön! — Anmälan om deltagande skall göras före den 1 febr. till Anders B. Andersson, Brahegat. 8, Jönköping, tel. 036/11 36 55.

Maranataförsamlingen.

Vid semesterplaneringen – räkna med om Jesus dröjer –

Malmköpingskonferensen

20–28 juli

MOTTO: **VÄCKELSE I LIV OCH LÄRA**

Till Konferensplatsen hör:

en samlingssal med 700 sittplatser, logemente med 500 sängplatser, en modern camping- och badplats — barnvänlig, matsal med 300 platser.

"Ty han ville göra de heliga skickliga till att utföra sitt tjänarvärv, att uppbygga Kristi kropp, till dess att vi allesammans komma fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds Son, till manlig mognad, och så bli fullvuxna, intill Kristi fullhet.

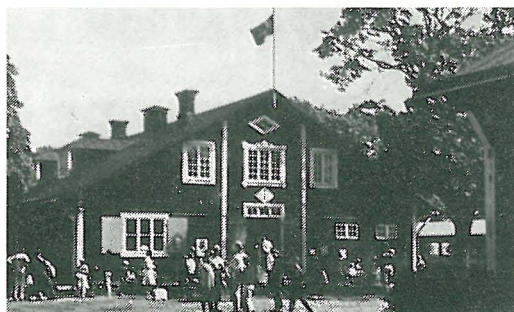
Så skulle vi icke mer vara barn, icke



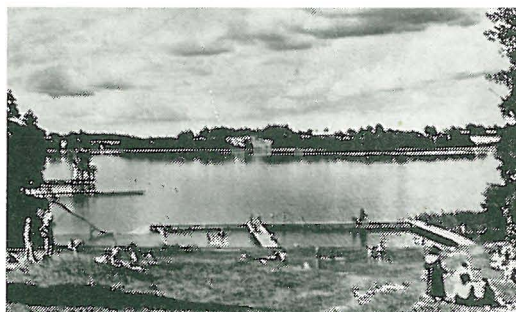
Samlingssalen.

ke såsom havets vågor drivas omkring av vart vindkast i läran, vid människornas bedrägliga spel, när de illfundigt söka främja villfarelsens listiga anslag. Nej, vi skulle då hålla oss till sanningen, och i alla stycken i kärlek växa upp till honom som är huvudet, Kristus."

Ef. 4: 12–15.



Logementen.



Bad- och campingplats.

Arrangörer:

Maranataförsamlingarna i Jönköping, Norrköping, Stockholm, Uppsala, Västerås, Örebro.